

17 MAY 2001

**CHARACTERISTICS OF LONG-TERM PSYCHIATRIC
PATIENTS HOSPITALIZED IN BANGKOK
AND VICINITY**

NARUEPORN PONGKUNAKORN

อภินันท์เพนากอร์

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF NURSING SCIENCE
(PSYCHIATRIC-MENTAL HEALTH NURSING)**

MAHIDOL UNIVERSITY

2001

ISBN 974-665-420-9

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
N 2370
2001

Copyright by Mahidol University

4137001 NSPS/M : MAJOR : PSYCHIATRIC-MENTAL HEALTH NURSING:

M.N.S. (PSYCHIATRIC-MENTAL HEALTH NURSING)

KEY WORDS:CHARACTERISTIC/PSYCHIATRIC PATIENT/LONG-TERM
HOSPITALIZATION/ PSYCHIATRIC HOSPITAL

NARUEPORN PONGKUNAKORN : CHARACTERISTICS OF LONG-TERM
PSYCHIATRIC PATIENTS HOSPITALIZED IN BANGKOK AND VICINITY. THESIS
ADVISORS: TASSANA BOONTONG, Ed.D., WASSANA CHALAMKET, M.Ed., ATIRAT
WATTANAPAILIN, Ed.D. 105 pages. ISBN 974-665-420-9

The aims of the admission of psychiatric patients are to appropriate and provide proper treatment. However, there are a number of patients who are admitted to the hospital for long periods. The purpose of this study was to examine the characteristics, general health status, characteristics of treatment and nursing care in long-term psychiatric patients hospitalized for more than one year (LTPPH). The data was collected from 100 admitted patient records in Somdet Chaopraya Hospital and Sritanya Hospital. All patients were discharged from the hospital at the time of study. The data was analyzed for frequency distribution and percentage.

The results of the study revealed that (1) LTPPH mostly were younger than 40 years, single and had no health insurance. Males were slightly predominant and average admission time was 5 years. The most common diagnosis was schizophrenia. (2) general health status, at the time of admission of most LTPPH, demonstrated exacerbated symptoms and deterioration in functioning. Prior to discharge the psychiatric symptoms were decreased. (3) characteristics of treatment of all LTPPH were by psychiatrists, given antipsychotics and group therapy. Nearly all LTPPH were given antiparkinsonian agents. Most of the psychiatrists visited patients whenever receiving calls from nurses. (4) characteristics of nursing care, the initial assessment of psychiatric status was done on some assessment items. All LTPPH were monitored for psychiatric symptoms which would be reported to the physician when worsening. Most LTPPH were monitored for medications and their side effects. Psychiatric nurses lacked proper instruction to take medications and adequate discharge plan.

Improvement of treatment and nursing care to LTPPH could be collaborated in the multidisciplinary team. Psychosocial assessment could be carried out in all patients and the complete document in medical records could be highly concerned.

4137001 NSPS/M : สาขาวิชา : สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ ; พย.ม. (สุขภาพจิตและ
การพยาบาลจิตเวชศาสตร์)

นฤพร พงษ์คุณากร : ลักษณะผู้ป่วยจิตเวชที่รับการรักษาระยะยาว ในโรงพยาบาลจิตเวช
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (CHARACTERISTICS OF LONG-TERM PSYCHIATRIC
PATIENTS HOSPITALIZED IN BANGKOK AND VICINITY) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ทศนา บุญทอง, Ed.D.(Nursing and Higher Education), วาสนา แฉล้มเขตร, กศ.ม. (การ
แนะแนว), อติรัตน์ วัฒนไพลิน, กศ.ค.(การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) 105 หน้า ISBN 974-665-420-9

การรับผู้ป่วยจิตเวชไว้รักษาในโรงพยาบาลมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การรักษาที่ถูกต้องและ
เหมาะสม แต่พบว่าผู้ป่วยจำนวนหนึ่งใช้เวลารักษานานกว่าปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึง
ลักษณะผู้ป่วยจิตเวชที่รับการรักษาระยะยาวในโรงพยาบาลจิตเวช นานกว่า 1 ปี โดยศึกษาลักษณะ
ทั่วไปของผู้ป่วยจิตเวช ลักษณะภาวะสุขภาพทั่วไป ลักษณะการรักษา และการพยาบาลที่ได้รับ โดย
ศึกษาจากข้อมูลในรายงานของผู้ป่วยที่จำหน่ายแล้ว ของโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา และโรง
พยาบาลศรีรัษฎา จำนวน 100 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1)ผู้ป่วยจิตเวชที่รับการรักษาระยะยาวในโรงพยาบาลจิตเวชส่วน
ใหญ่ป่วยเป็นโรคจิตเภท รับการรักษาในโรงพยาบาลโดยเฉลี่ย 5 ปี ไม่มีสวัสดิการและการประกัน
สุขภาพ มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เป็นโสด เพศชายพบมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย (2)ลักษณะภาวะสุขภาพ
เมื่อแรกรับ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอาการทางจิตกำเริบ และการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆเสียไป ก่อนจำหน่าย
อาการทางจิตได้ทุเลาลง (3)การรักษาที่ได้รับ พบว่า ผู้ป่วยทุกรายได้รับการรักษาโดยจิตแพทย์ ได้รับ
ยาต้านโรคจิตและการรักษาด้วยกลุ่มกิจกรรมบำบัด และเกือบทุกรายได้รับยาต้านพาร์กินสัน ผู้ป่วย
ส่วนใหญ่ได้รับการตรวจเยี่ยมจากจิตแพทย์ต่อเมื่อได้รับรายงานจากพยาบาลวิชาชีพเท่านั้น (4)การ
พยาบาลที่ได้รับ พบว่า พยาบาลจิตเวชได้ทำการประเมินสภาพจิตผู้ป่วยเมื่อแรกรับเพียงบางรายการ
เท่านั้น แต่ได้มีการเฝ้าสังเกตอาการที่เปลี่ยนแปลงและรายงานให้จิตแพทย์ทราบ ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับ
ยาอย่างครบถ้วนและเฝ้าดูอาการข้างเคียง พยาบาลจิตเวชยังขาดการสอนเกี่ยวกับยาและขาดการวาง
แผนการจำหน่ายผู้ป่วย

การพัฒนาคุณภาพการรักษาและการพยาบาลแก่ผู้ป่วยจิตเวชที่รับการรักษาระยะยาวในโรง
พยาบาลจิตเวช จึงควรวางแผนโดยกระทำร่วมกันระหว่างทีมสหวิชาชีพ พยาบาลจิตเวชเองควรมี
การประเมินภาวะจิตสังคมแก่ผู้ป่วยทุกราย และควรพัฒนาการบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนอย่าง
สมบูรณ์